

2984

Näckem.

Då' va' en torparhustru, som skulle
hvara, o' då' va' då' två' vita hästar. Så' to' hon en vit
häst o' hvarade må' honom hela da'en, o' då' gick bra. In-
nan hon släppte honom, försto' hon, att då' inte va' rätt.
O' när hon skulle lösgöra hästen från hvaran, så knäp-
te hon ä' sig föklut o' kackade på hästen, o' då' var i
sjön i ett enda brännande, så rullat sto' högt upp. Men hade
hon inte gjort då', så hade näcken lat' henne, för då' va'
näckem hon hade hvarat må'!

2984

Huvudlösa män.

Då' va' en gubbe o'pp i Farabot, som heta-
de Silla-Svennen. Han hade va' i de' Hårlunda kyrka, o' han
ble' inte färdi' att gå hem förrän mitt i natten. O' då när
han kom ble' en gäv', som heter Måsen, så kom då' en gub-
be, som gick framför honom, o' han hade inget luv'e. Han gick
länge, länge o' gjorde vägen för honom. O' vecku kant han
gick ve', så gick han över. Sven, han hade en stor kapp. Så
har han kappen o' säger: "Höringen du ä' ä' Guds eller farn,
så ska' du gå ur vägen, så ja' kommer fram!" På samma
gång lägger han te' den där må' kappen. O' då ble' då'
ett skrik, o' då' var iväg, o' elden ja' efter så långt han
komme se.

En trollkunnig.

2984

Då' va' en smeddräng i Farabol; han betade
korris. Han komme en hel del. Han spelade fiol, o' när han
va' i smelan o' smidde, så spelade fiolen gärr inne på
väggen. O' så en gång så va' di samlade där på stället, där
han va' smeddräng, o' då sae han te' di andra, att han
skulle ta' smedens vita märs o' bära in o' sälta mitt på
gabet i stån. O' di som va' där inne, tyckte, att då' va'
märsen, som slo' där. Den va' likadan, som den va' i stäl-
let. Men en utå' smedens flukor va' inte närvarande, o'
när hon kom in, så sa' hon te' dom, som va' där: "Så illa
ni har bröt er åt här, som har ta't in sägbocken i stån."
O' för då' hon sae så, så gjorde han, så hon gick genom
hela Farabols by alldelas naken. Hon födde hon va' o'
badade o' gick i vatten te' bakan.

2984

Ö' en annan gång förvickte han fö' dom
som va samtade, att han kunde krypa igenom en
stock. Ö' då kröp han in i den ena ärsnen på stocken
o' ut genom den andra. Men då' ä' ju klart, att han
kröp vana på stocken, fastän di som så' då' lyckte, att
han kröp genom stocken.

2984

Då' va' eu sarr', som hetade Polke-Häkan,
 o' han hade en mager, terotstygg, vit märra. Hon kunne
 ju inte dra' nå'nting. Så kom han to' Karlshamn en gång
 må' den hära dala' hästen. Då' kommer di hörandis må'
 ett par stora, feta hästar o' hade en stor vaktvagn
 efter. Men hästarna orkade inte dra' vaktvagnen. Då'
 sade Polke-Häkan: "Då' va' dala' hästar ni har. Vill ni ge
 mig tre kronor, så ska' ja' köra opp vaktvagnen må' min
 dala' häst." Då' sae di: "Då' ska' ni ge, om du må' ett sånt da-
 lit djur kan köra opp vagnen, för då' hör te' då' omöjli-
 så di spände frå' sinna hästar, o' han satte för den lilla
 terotstyggiga märran. O' då' var i väg opp för backen, så
 vaktvagnen sto' högt opp. Så han frök om fri.

Pl.
Litteris och
Tryckhvalf
1920

Uppf. Elin Jepsen
ber. Karl Jönsson
f. 1879

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Frollkarlarna i Fällshult.

2984

Harald i Fällshult, han kunnat lite 'frolldoms-
konster. Så va' en, som kalltes Smc-Olan, o' han lude hanna
på mossarna, o' så skulle di hänga upp' ut på korakar eller
klästakar. Så va' då' så, att då' va' krälle, o' smc'en sa' te'
drängen, att han skulle klärva den där barren. Så' va' väl
en hundra haktarar. Drängen tyckte inte om då'; han
trade arbetat hela da'en, så han ville egentligen inte göra
då'. Så träffade han Harald, o' då' berättade han sej för
honom, för att han skulle arbeta på' natt o' da'. Så sa'
Harald te' honom: "Lacke o' sätt en klästake re' var hal-
krave, sen kan du gå hem o' lägga dej." O' på morgonen,
när di vaknade o' stegade ut ut mossen, så hängde all-
hop sä'en på klästakar.

2984

Så va' en barnmorsten här, som hette Elma.
 Hon hade va't hos ett fruntimmer, som skulle få barn, o'
 di påstod, att hon hade plägat ihjäl henne. O' då sa'
 då' fruntimmeret: "Om ja dör nu, så ska' hon också plägas,
 barnamorsten!" O' då höllt hon på o' plägas en lång
 tid efteråt. O' då träffade hon Harald, o' då talte hon
 om 'at för honom, o' han sa', att han skulle hjälpa hen-
 ne. Di skulle gå till kyrkogården vid soltiden på natten,
 o' då kallade han fram den döda. O' när hon kom fram,
 så ble' barnamorsten så ärg, så hon spottade henne mitt
 i ansiktet o' sa': "Jvi, ä' då' du, som har plägat mig på
 detta viset!" I stället skulle hon bett sig för. Men så kom-
 me into Harald för när henne så'n igen, den döda. O' då
 sa' di öppri efter kyrkostorsten Rönkäle o' han komme
 manna ner henne. O' efter detta fick into Harald visetas här
 i kyrkhult. Så förvärrades då' för då' för barnamorsten,

så le' slut så to' hon lut o' förkortade sitt liv själv.

2984

Så 'ra' en i Ryd, han hade vä't i Ame-
rika. Di kallade honom "Amerikan den store". Sen flyt-
tade han le' Söderborg. O' om honom påsto' di, att han ha-
de lä't livet ä' två hundra, för att komma åt pengarna. O'
han hade för sej, att di båda, som han hade lä't livet ä'
kom o' ville lä' honom, så han hade ingen ro varken natt
eller da'. Så skickade di två på Harald, så han kom o'
avlyste da'.

Ve en hjärbränna, där di brände trä-
gjära, va' då' ungefär 12 famnar tjärre', o' då' ställ-
de Harald om, så att då' luggdes allsammans
för natten.

2984

Så' va' eu i Tallehult, som hade gått o'
hängt sej, o' nu hade di gått i flere, flere da'r o' letat efter
denne hær, som hade gjort a' må' sej. Så gick di t' brik -
han va' bror te' Harald - o' frågade, om han visste när
ra', om han visste, va' han skulle kunna finnas. Så sae
han: "Ni kan komma i morn tillia, så ska ja' se." O'
när di kom, sae han: "Han hänger i eu stor bok i Skarne-
gubbens markt." Dit gick di o' hittade honom, precis som
han hade sagt. - Sella har hänt, som ja' minns

100
Anters led
Kyrskult
1930

Uppst. Ein Jepsen
ber. Karl Jonasson
4. 1874.
Ma-Bengtson.

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2984

Så va' så, att hon va' gift, o' di hade en
gär' i Farabol. O' så va' då' så att han ble förelkad i
en bådsman där, o' han behade Bolman, o' se'n så skuffa-
de han henne samt dära flyckoryd ella arsenik. Så ga'
hon föret ihjäl sin man, o' se'n så skulle han begravas.
O' då' så talade di om att di kunne inte töna från gå-
en mä' liket. Hästarna, di sprang upp i en stor ris-
skog. Men sen to' sig, så leom di ju i ryg, o' hästarna
då' dro' så ovetta rann ä' dem. Sen så va' då' trä-
karn, som hon ocksa ga' ihjäl. Hon skulle ha' den träd-
ja ocksa, o' den hade di ocksa gällt gift. O' se'n va'
då' en pira på gå'en o' hon kokte mjölk för befalllet, o'
så ga' hon barnet ä' mjölken, som hon kokte. O' bar-

2984

met kräktes upp gifvet, o' då' va' en tum' to' re'sso, o' han to'
 o' släckade upp då'. Då' va' då, då' ble' o'ppenbarat. Hummen
 han dör genast. Den fliekan, som skulle förgås, hon lever
 än o' bor i Svängsta. Hon heter Bengta. — Sen ble' di lät-
 tade, både Lå-Bengtan o' Bolman. O' hon bekände ge-
 nast, men han bekände inte utan nekade hela tiden.
 Men så va' då' en häradsförhöring, som kunde då' å' Bolman
 på vägen mellan Karlskrona o' Karlshamn i närheten å'
 Hoby. Han hade fångtransporten, o' då' hade han dom to' o'
 slamma, han ville särskilt lala mä' Bolman. O' då' lura-
 de han honom på då' viset, att han sa', att om han erkän-
 de öppet för honom, så skulle han ble' fri o' komma hem.
 Men på då' viset ble' då' ju inte, utan han ^{inte} förnekte. O' sen
 så ble' di avrättade båda två på en o' samma plats på
 Vikaljungan re' Fukevick. O' då' va' då' uppbädat fem man
 från varje by i Kyrkehult, som skulle bilda en spres-
 gäs omkring, så att inte folket skulle tränga på. O'

2984

Bengla avrättades först. Men när skarprättaren skulle lugga
 ga lu'et ä' Botman, så sa' han tre lu'en, o' då frågade
 han prästen, vilket lu'e han skulle lugga på. "Lugg på
 då' mitta!" sa' prästen. Men skarprättaren han fick lugga
 tre lugg, o' se'n fick han skära förstena mä' gran. Bot-
 man stred o' vialade som en tjur. Se'n skulle Bengla
 avrättas. O' när hon gick fram, sjungde hon en psalm. O'
 då' va': "I hoppet ar min frälsta själ". O' på henne betör-
 de han inte lugga mer än ett lugg. Huvudet föll långt
 från kroppen.